

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยทำการเปรียบเทียบพัฒนาการทางด้านนี้ระหว่างนักเรียนแต่ละระดับชั้น ดังนั้นในการศึกษานี้ระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และคะแนนที่ได้จกแบบทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์เป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable)

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี โดยสุ่มตัวอย่างมาระดับชั้นละ ๕๐ คน รวมนักเรียนที่ประกอบเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๐ คน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวสุ่มมาจาก โรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรีจำนวน ๕ แห่ง ดังแสดงในตารางที่ ๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น
ของแต่ละโรงเรียน

ชั้น โรงเรียน	ประถม ศึกษา ปีที่ ๑	ประถม ศึกษา ปีที่ ๒	ประถม ศึกษา ปีที่ ๓	ประถม ศึกษา ปีที่ ๔	ประถม ศึกษา ปีที่ ๕	ประถม ศึกษา ปีที่ ๖	ประถม ศึกษา ปีที่ ๗	ประถม รวม
พรประสาธวิทยา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗๐
ฤทธิศึกษา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗๐
วัชรระจับหินิจ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗๐
มนตรีวิทยา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗๐
วัดบึงสะพานอก	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗๐
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๓๕๐

เนื่องจากการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาค
บังคับทางกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบ และจัดแบ่งเป็นเขต
รับผิดชอบโรงเรียนในตารางข้างต้นเป็นโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตธนบุรี ซึ่งมีหลักสูตรวิธีสอน
กิจกรรม และผลการวัดผล เหมือนกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกแห่งในกรุง-
เทพมหานคร ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนต่าง ๆ ดัง
กล่าวใช้เป็นตัวแทนของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครได้

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๑ สํารวจจํานวนโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตธนบุรี ที่จัดสอน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ผลสํารวจ ปรากฏว่าโรงเรียนที่มีลักษณะดังกล่าวมีจํานวนทั้งสิ้น ๑๕ แห่งแล้ว- เลือกสุ่มตัวอย่างออกมา ๕ โรงเรียน

๒ ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากระดับชั้นต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดอายุเป็นเกณฑ์ดังนี้

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๗ - ๘ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๒ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๘ - ๙ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๓ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๙ - ๑๐ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๔ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๑ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๕ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๑๑ - ๑๒ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๑๒ - ๑๓ ปี

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๗ เลือกเด็กอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๔ ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยรวบรวมคำราชาศัพท์จากหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยระดับชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ หนังสือหลักภาษาการใช้ภาษาของพระยาอุปกิตติปลสาร จากภาพยนตร์โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวันที่ลงข่าวเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้คำราชาศัพท์ทั้งสิ้น ๑๕๐ คำ แล้วนำมาเทียบกับคำในภาษาธรรมดา ใช้คำในภาษาธรรมดาคือเป็นคำเร้า (Stimulus) ให้นักเรียนนิเทศาคำราชาศัพท์มาเป็นคำตอบสนอง (Responses) โดยจัดพิมพ์เฉพาะคำเร้าและเว้นช่องว่างไว้สำหรับนักเรียนเขียนคำตอบสนอง คำราชาศัพท์จึงอยู่ในรูปของการโยงสัมพันธ์คำโดยใช้ความหมายของคำเป็นเครื่องเชื่อมโยง

ทฤษฎีในการสร้างแบบทดสอบ

๑. ผู้วิจัยใช้แนวทางการสร้างแบบทดสอบจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบโยงสัมพันธ์ โดยนำเอาคำในภาษาธรรมดามาเป็นคำเร้าให้นักเรียนนิเทศาคำราชาศัพท์มาสัมพันธ์ความหมาย

๒. รวบรวมคำราชาศัพท์จากหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยระดับชั้นประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ หนังสือหลักภาษาการใช้ภาษาของพระยาอุปกิตติปลสาร หนังสือพิมพ์รายวันได้ทั้งสิ้น ๑๕๐ คำ นำมาเทียบกับคำในภาษาธรรมดาคือเป็นคำเร้าให้นักเรียนนิเทศาคำราชาศัพท์มาสัมพันธ์ความหมาย

๓. นำคำเร้าทั้ง ๑๕๐ คำมาแบ่งเป็นหมวดร่างกาย เครื่องใช้ กิริยาอาการ และญาติ สร้างแบบทดสอบเป็น ๓ ชุด ในแต่ละชุดมีครบ

ทั้ง ๔ หมวด แต่สลับหมวดกัน เช่น ชุดที่ ๑ เริ่มด้วยหมวดร่างกาย ญาติ เครื่องใช้ กิริยาอาการ ชุดที่ ๒ เริ่มด้วยหมวดญาติ กิริยาอาการ ร่างกาย เครื่องใช้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสตอบคำในแบบทดสอบทุก คำ เพราะถ้าใช้แบบทดสอบชุดเดียวคำท้าย ๆ แบบทดสอบ นักเรียนอาจ ไม่ทำหรือเกิดความเบื่อหน่ายในการทำซึ่งอาจจะทำให้ผลการวิจัยคลาด เคลื่อน

๔. เนื่องจากคำราชาศัพท์ที่ผู้วิจัยรวบรวมมามีจำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คำ ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนมากพอในการที่จะวัดความเข้าใจคำราชาศัพท์ได้ ผู้วิจัยจึงถือว่าแบบทดสอบความเข้าใจคำราชาศัพท์ที่ผู้ วิจัยสร้างขึ้นนี้มีความแม่นยำตรงตามเนื้อหาใช้ในการทดสอบความเข้าใจ คำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้

การหาระดับความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทั้ง ๕๐ คำไปทดสอบนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ชั้นละ ๕๐ คน รวมทั้งสิ้น ๓๕๐ คน มาคำนวณหาระดับความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการหาค่า ความคงที่ภายในแบบทดสอบ (Internal consistency) จากสูตร การคำนวณหา ระดับความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบของ Kuder Richardson Formula ๒๑ ได้ค่าความเชื่อถือได้ . ๘๗

การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวไว้ในตอนต้น วิธีการทดสอบใช้ทดสอบนักเรียนในแต่ละโรงเรียนรวมทั้ง ๗ ระดับชั้นในเวลาเดียวกัน ก่อนที่จะให้นักเรียนตอบแบบทดสอบ ได้อธิบายวิธีการตอบจนนักเรียนเข้าใจวิธีการตอบแบบทดสอบดีแล้ว จึงให้นักเรียนเริ่มต้นตอบแบบทดสอบ โดยกำหนดเวลาให้ ๑ ชั่วโมง

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน คำศัพท์ใดถูกให้ ๑ คะแนน คำใดผิดให้ ๐ โดยไม่คำนึงถึงตัวสะกดการันต์ แลวนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้คือ. -

๑. หาค่ามัธยิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียนแต่ละระดับชั้นเรียน
๒. วิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียว (One-way analysis of variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนทั้ง ๗ ระดับชั้น
๓. ทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน กูลส์ (Newman Keuls Procedure)
๔. วิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) เพื่อศึกษาถึงลักษณะพัฒนาการของความเข้าใจคำราชาศัพท์ของนักเรียนทั้ง ๗ ระดับชั้น

๕. ทำอัตราร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าใจคำ
ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง โดยแยกตามระดับชั้นเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย